

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg er enig med fru Gerda Møller i, at børn har forskellige evner og anlæg, men debatten om, hvordan børns evner og anlæg udvikler sig, tror jeg nok ville blive lang mellem fru Gerda Møller og mig, og dér tror jeg ikke vi ville blive enige, så den skal jeg spare tinget for.

Men når fru Gerda Møller spørger mig, om det nu skal gå ud over de boglige børn, vil jeg godt sige, at jeg ikke har set ét eksempel på et dansk skolesystem, hvor de boglige børn ikke har klaret sig godt igennem – hvis vi så ellers kan blive enige om, hvad vi forstår ved de boglige børn, men det tror jeg vi er nogenlunde enige om – og derfor er det en af SF's hovedopgaver i forbindelse med folkeskolen at gøre den sådan, at den kan blive bare en lille smule bedre for de børn, der ikke er boglige.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Det er jo efterhånden blevet en lang diskussion om folkeskoleloven, og jeg skal ikke forlænge den meget mere, blot sige til hr. Erhard Jakobsen, at det er tydeligt, at vores holdning til skolen er vidt forskellig. Hr. Erhard Jakobsen taler for en centralisering på skoleområdet, som vi ikke tidligere overhovedet har kendt, og som ligger milevidt fra dansk tradition. Den tradition, vi har udviklet på skoleområdet, er et vidt udstrakt selvstyre, hvor både lærerne, eleverne og forældrene har stor indflydelse på, hvad der foregår i skolen. Jeg kan love hr. Erhard Jakobsen, at jeg nok skal forsvare den tradition imod de centralistiske tendenser, som hr. Erhard Jakobsen ruller op for den folkeskole, som han ønsker sig.

Så blot en enkelt bemærkning i anledning af, at det kun har været loven, hr. Erhard Jakobsen har angrebet og ikke lærerne: jeg mindes en udtalelse i en valgudsendelse, som gik på en ikke navngiven, men dog konkret skole, og en ikke navngiven, men dog konkret lærer.

Fru Ebba Strange spurgte til det gamle spørgsmål fra hr. Jens Maigaard om § 14. Vi har svaret, og jeg skal prøve kort at præcisere, hvad problemet var.

Problemet er forholdet til, hvor mange obligatoriske timer man skal have, og hvor stort et råderum der er, når man også tager valgfagene med. De obligatoriske timer er de 22. Når valgfagene bliver regnet med, er det fra 24 til 30, fordi vi jo har opereret med afledte timetals-

231 Ft

planer, der betyder, at man kan gå ned på 18 obligatoriske timer, hvis man har et tilstrækkeligt lavt antal børn i klasserne. Deraf forvirringen omkring § 14.

Så blot en bemærkning til fru Gerda Møller, som polemiserede med hr. Steen Folke om samtidsorienteringen. Jeg har svært ved at se det rimelige i den enorme forskrækkelse, som fru Gerda Møller og andre giver udtryk for. Herregud, det drejer sig om tre timer i de ældste klasser om ugen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagenes overgang til anden (for forslaget til folketingsbeslutnings vedkommende sidste behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at forslagene henvises til undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages kl. 19.30.

Mødet udsat kl. 18.23.

Mødet genoptaget kl. 19.30.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om gymnasieskoler og studenterkursus.

(Lovforslag nr. L 170. Fremsat 26/4 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Camre (S):

Efter gennemførelsen af den nye folkeskolelov den 26. juni 1975 er det nødvendigt at ændre gymnasieloven. Adgangen til gymnasiet har jo hidtil været knyttet til realafdelingen, og med dennes bortfald på grund af den nye folkeskolelov er der et behov for nye regler vedrørende optagelse i gymnasiet.

Socialdemokratiet har ønsket at liberalisere adgangen til gymnasiet, fordi det har været vores opfattelse, at modenhed og egnethed ofte

[Camre.]

udvikles stærkt netop i de år, hvor unge går i gymnasiet, og fordi vi har fundet det uheldigt, hvis det reelle valg af gymnasieuddannelse såvel som af højere uddannelse skulle foregå på et alt for tidligt alderstrin.

Imidlertid ligger det klart, at der ikke i folketinget har været og ikke er flertal for en helt fri adgang til gymnasiet, og det er efterhånden ikke så få gange, forslag til ny gymnasielov har været behandlet her i tinget såvel som i folketingets undervisningsudvalg. Det er nu i 11. time, den nødvendige revision af gymnasie-loven gennemføres, idet vi ellers står uden optagelsesbetingelser for det ny skoleår, der begynder i august 1977.

På den baggrund har socialdemokratiet ønsket at medvirke til gennemførelsen af et lovforslag, der i så vidt omfang som overhovedet muligt fastholder de hidtil gældende adgangs-betingelser til gymnasiet. Det betyder, at optagelsen i 1. gymnasieklasse efter forslaget gøres betinget af, at eleven for det første har afsluttet 9. klassetrin i grundskolen, for det andet har fulgt undervisningen i tysk på 7., 8. og 9. klassetrin i grundskolen eller på kursus, for det tredje, at eleven efter den hidtidige skoles opfattelse forventes at kunne følge undervisningen i gymnasiet på tilfredsstillende måde og fuldføre undervisningen på normal tid, for det fjerde, at eleven har aflagt den skriftlige del af folkeskolens afgangsprøve i dansk, regning og matematik med tilfredsstillende resultat og for det femte har aflagt den mundtlige del af folkeskolens afgangsprøve i dansk samt for elever, der søger optagelse på sproglig linje, i engelsk og tysk, og for elever, der søger optagelse på matematisk linje, i fysik og kemi. Optagelse i 1. gymnasieklasse på en sproglig linje er endvidere betinget af, at eleven med tilfredsstillende resultat har aflagt folkeskolens afgangsprøve i latin. Undervisningsministeren kan så i øvrigt fastsætte regler om, i hvilke tilfælde elever, der ikke fuldt ud opfylder de førstnævnte betingelser, skal kunne optages efter en optagelsesprøve.

Det er socialdemokratiets opfattelse, at det her foreliggende forslag til ny gymnasielov i videst muligt omfang tager hensyn til de ønsker, der er fremført fra et flertal af folketingets partier. Lovforslaget bryder således ikke med folkeskolens udelte undervisningsprincip, og samtidig fastholder det den hidtidige skoles

vurdering af den enkelte elevs egnethed til gymnasieundervisningen.

Det er mit håb, at dette lovforslag kan gennemføres med bred tilslutning i folketinget, og jeg skal tilsige socialdemokratiets velvilje over for en hurtig udvalgsbehandling.

Ole Hovmand (FP):

Fremskridtspartiets ordfører for dette lovforslag er ikke til stede, så jeg skal fremlægge partiets synspunkter vedrørende forslag til lov om ændring af lov om gymnasieskoler og studenterkursus.

Grundlaget for al videre undervisning og uddannelse er, hvad der tilbydes eleverne i folkeskolen. Med den nye folkeskolelov af 26. juni 1975 er der sket en mærkbar devaluering af kravene til eleverne. Realeksamen er afskaffet og erstattet af prøver efter 9. og 10. skoleår, som nærmest er illusoriske. Folketinget har ansvaret for at tilrettelægge et undervisningstilbud til vore børn og unge.

Det er beklageligt, at folketinget har vedtaget en folkeskolelov, der betyder en forringelse af det faglige niveau. Dette vil klart og givet også smitte af på det faglige niveau i gymnasiet, såfremt vi accepterer det foreliggende lovforslag.

Efter forslaget vil reglerne om optagelse i gymnasiet efter ministerens vurdering i det store og hele svare til de gældende regler. Det er imidlertid ikke rigtigt. I § 14 i lovforslaget står:

»Optagelse i 1. gymnasieklasse er betinget af, at eleven

1. har afsluttet 9. klassetrin i grundskolen,
2. har fulgt undervisningen i tysk på 7.-9. klassetrin i grundskolen eller på kursus, der forbereder til folkeskolens afgangsprøve i faget, ... «

Mit parti mener, at dette skulle affattes således:

»Optagelse i 1. gymnasieklasse er betinget af, at eleven

1. har afsluttet 9. klassetrin i grundskolen,
2. har gennemgået udvidet kursus eller ikke-kursusdelt undervisning i regning, matematik, engelsk, tysk, fysik og kemi på 9. klassetrin i grundskolen eller på kursus, der forbereder til folkeskolens afgangsprøve i de nævnte fag.«

På dette grundlag kan fremskridtspartiet ikke gå ind for at støtte det foreliggende lovforslag, som det er udformet.

Bertel Haarder (V):

Ved boglige uddannelser skal der stilles boglige krav, og de, der vil optages til en boglig uddannelse, må finde sig i, at de skal opfylde visse boglige krav. Det har vi alt sammen været igennem ved første behandling af de 5 partiers forslag for nogle uger siden. Det var der ikke flertal for, og det beklager jeg. Nu har ministeren med dette forslag ønsket at få et forlig med bl. a. venstre og har derfor i vid udstrækning lyttet til vores synspunkter, hvilket man vil kunne se ved at sammenligne dette forslag med ministerens eget tidligere forslag og med forslaget fremsat af det radikale venstre.

Vi beklager selvfølgelig, at der ikke var flertal for vores eget forslag, men når det ikke kunne være tilfældet, synes vi, at det foreliggende i det store hele er brugbart. Der savnes krav om udvidet kursus, men til gengæld kræves der en vis indsats med 9. klasse-prøven, både den skriftlige og den mundtlige, for at man kan blive optaget i gymnasiet. Af rent administrative grunde ses der dog bort fra mundtlige prøver i de tilfælde, hvor skolen erklærer eleven for egnede, og hvor der opnås tilfredsstillende resultater ved den skriftlige prøve. Uden dette ville skolerne nemlig ikke kunne begynde optagelsesproceduren før til sankt Hans, når alle de mundtlige karakterer foreligger, og det synes vi var for stor en belastning at lægge på skolerne.

Men jeg har tre bemærkninger yderligere. For det første vil jeg gentage, hvad jeg sagde, da 5 parti forslaget var til behandling, at gymnasierne må have mulighed for at hindre oprykning til 2. g, hvis eleven ikke yder en vis minimal indsats. For det andet bør der i folkeskolens afgangsklasser gives en meget grundigere orientering om alle de uddannelses tilbud, der findes uden for gymnasiet, og eleverne og deres forældre bør på den måde ikke være ubekendt med de vældige tilbud, der findes for dem, der ikke vil i gymnasiet, og med de store beskæftigelsesproblemer, der er for dem, der går i gymnasiet. Jeg tror vi ad den vej, ad oplysningens vej, i og for sig på længere sigt kan klare både denne adgangs begrænsning til gymnasiet og adgangs begrænsningen til universiteterne.

Endelig vil jeg gentage fra tidligere debatter, at denne 9. klasse-prøve, som nu skal spille en rolle ved optagelsen i gymnasiet, hvis der bliver forlig om noget i denne retning, ikke må

devalueres, sådan som noget tyder på. Jeg har stillet spørgsmålet i folketingets undervisningsudvalg vedrørende den tilsyneladende devaluering af 9. klasse-prøven. Den sag er vi desværre nødt til at dyrke lidt endnu, specielt hvis vi kan finde hinanden omkring dette forslag, for så spiller 9. klasse-prøven jo en rolle, der gør, at vi ikke bare kan lade den sejle ned ad et skråplan.

Gerda Møller (KF):

Det kan kun glæde og vække tilfredshed i den konservative folketingsgruppe, at undervisningsministeren nu har indset, at der heller ikke i folketinget med dets nuværende sammensætning vil kunne opnås flertal for mere eller mindre fri adgang til gymnasiet.

Jeg skal ikke gentage vor begrundelse for de krav, som vi sammen med fire andre partier stiller i det forslag, vi har fremsat. Det er jo ikke mere end 14 dage siden det var til behandling, men jeg vil kun sige, at ministerens forslag er et skridt på vejen.

Hr. Camre siger, at han kan gå ind for det, og det er jo ikke unaturligt, for det bryder ikke med folkeskolens udelte undervisningsprincip. Men det er klart, at det er netop det, der er problemet for os i den konservative folketingsgruppe, for vi går jo ikke ind for den udelte skole.

Principielt må vi holde fast ved vores eget forslag, som vi har fremsat sammen med fire andre partier, der repræsenterer 80 mandater her i tinget. Det er jo en temmelig stor repræsentation, og jeg forstår ikke rigtig hr. Bertel Haarder, som giver op på forhånd. Jeg troede, at man kunne forhandle sig frem i udvalget og opnå et bedre resultat end det, ministeren er kommet med, og vi har i hvert fald ikke i sinde at give op på forhånd. Jeg forstår slet ikke – men det kan jeg måske få en forklaring på – at hr. Bertel Haarder siger, at ministeren har ønsket forlig med venstre. Jeg har forstået på nogle presseudtalelser – det er godtnok længe siden, jeg tror, det var i Jyllands-Posten – at ministeren ønskede så bredt et forlig som overhovedet muligt. Det vil jeg da håbe at ministeren stadig væk ønsker at få.

Med disse bemærkninger vil jeg sige, at vi går ind i et fornuftigt udvalgsarbejde, men vi håber da at få nogle indrømmelser. Det er jo ikke for sjovs skyld, at vi fremsætter et forslag selv.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Forklaringen er, at venstre i denne sag leverer de liberale stemmer, der arbejder.

Ingolf Knudsen (CD):

Det forslag, som blev fremsat af de fem partier, kunne ikke få flertal herinde. Det forslag, som ministeren oprindeligt ønskede at få igennem, kunne heller ikke få flertal. Derfor anser jeg det fremsatte forslag, som vi nu har til behandling, som et kompromis imellem disse synspunkter og kan derfor meddele, at centrum-demokraterne er parat til at stige på toget her i 11. time.

Ebba Strøge (SF):

Hr. Camre sagde, at det var i 11. time at få vedtaget noget, og det er klart, at det er det.

Undervisningsministeren skriver i sin skriftlige fremsættelse, at hun har drøftet det foreliggende forslag med partierne, der stod bag folkeskoleloven fra juni 1975. Det kan jeg bekræfte.

Alligevel, selv om ministeren har været igennem de drøftelser, oplever vi nu, at både venstre og kristeligt folkeparti går med på at fremsætte et gymnasieforslag sammen med en række andre partier her i tinget, og selv om hr. Bertel Haarder har prøvet at forklare den besynderlige adfærd med både at fremsætte det ene og være med i forhandlingerne om det andet, så synes jeg alligevel, det er en meget beklagelig adfærd, og den skal i hvert fald få mig til på baggrund af de forhandlinger, som jeg altså også har deltaget i her, at sige, hvad vi kunne ønske os af den gymnasielov, vi nu skal vedtage.

Vi har kun 5 minutters taletid, og derfor kan vi ikke diskutere gymnasiet i bred almindelighed, men må selvfølgelig, ligesom de øvrige ordførere har gjort, holde os til § 14.

Ministeren skriver i sin fremsættelse, at hun på regeringens vegne sidste år fremsatte et andet forslag om adgang til gymnasiet. Jeg citerer:

»... eleven har afsluttet 9. klassetrin i grundskolen, og at det kan forventes, at eleven kan følge undervisningen i gymnasieafdelingen på tilfredsstillende måde og fuldføre undervisningen på normal tid. Afgørelsen om optagelse skulle træffes af forældrene efter samråd med eleven og den hidtidige skole og skulle i øvrigt være betinget af, at eleven opfylder visse nær-

mere krav med hensyn til faget tysk og - hvis optagelse ønskes på sproglig linje - faget latin.«

Jeg har tidligere i dag sagt, at socialistisk folkeparti finder, at tiden er inde til at afskaffe latinen i folkets skole, men bortset fra det kunne vi tilslutte os ministerens forslag, sådan som det så ud i 1975.

Jeg vil godt her, fordi det stadig væk er i 11. time, som hr. Camre siger, gøre hr. Bertel Haarder og hr. Chr. Christensen opmærksom på, at den adgang til gymnasiet, som ministeren har beskrevet i 1975, er i overensstemmelse med det, foreningen Skole og Samfund ønsker, den er i overensstemmelse med det, Danmarks Lærerforening ønsker, den er i overensstemmelse med det, Danmarks Skolelederforening ønsker, og den er i overensstemmelse med det, som Dansk Gymnasielærerforening ønsker. De herrer ved, at vi har diskuteret også med de organisationer, og gymnasierne siger: vi tager selvfølgelig de elever, I afleverer. Jeg kan på socialistisk folkepartis vegne sige, at vi har tillid til, at elever i den alder ikke vælger en uddannelse, som de ikke har forudsætninger for. Hvorfor i alverden skulle de gøre det og ud-sætte sig for et nederlag? Vi har tillid til, at forældrene kender deres børn så godt, at de kan give dem det rette råd, og vi har tillid til, at de afleverende skoler kender deres forældre og deres elever så godt, at de kan give dem den nødvendige vejledning. Alle de mange prøver er udtryk for dyb, dyb mistillid til lærere, til elever, til forældre. Man tror, at man kan konstatere et eller andet fremtidigt forløb ved at afholde prøver. Der er ikke så forfærdelig meget mere tid til at diskutere dette, det skal være sikkert og vist, og derfor synes jeg, det er vigtigt, at man nu gør op med sig selv, hvad det egentlig er man vil.

Jeg er enig med undervisningsministeren i, at den gymnasieadgang, hun her foreslår, stort set er i overensstemmelse med den, vi har i dag, og det er beklageligt, hvis vi ikke kan få en lempeligere adgang, en adgang, der er mere i overensstemmelse med vores nye folkeskolelov. Jeg synes, det er beklageligt, men jeg vil i hvert fald advare det høje ting mod at indføre retningslinjer for adgang til gymnasiet, der er mere restriktive og strengere end dem, vi har i dag.

Freddy Madsen (DKP):

Jeg må erkende, at jeg skylder undervis-

[Freddy Madsen.]

ningsministeren en undskyldning. Vi havde jo forleden debatten om det konservative eller det borgerlige forslag, og ved den lejlighed var jeg letsindig nok til at sige, at dette antagelig var blevet til februarforligsstof. Det blev undervisningsministeren meget forarget over, og det kan jeg da godt forstå, fordi nu har hr. Bertel Haarder jo i dag afsløret, at det ikke var februarforligsstof, men i virkeligheden septemberforligsstof. Det er jo det, man må udlede af det, som nu fremkommer.

Den klare tilkendegivelse fra de liberale stemmer, der arbejder på, at man kan tiltræde dette forslag, viser jo, at undervisningsministeren ikke alene har imødekommet, hvad man kan diskutere, det radikale i denne sag, men også har imødekommet hele den borgerlige fløj. Det var der ingen grund til, for sagen er jo, at der i virkeligheden var skabt et nyt flertal med folketingsvalget for i dette ting at lave et mere fornuftigt forslag omkring gymnasieleven. Jeg minder om, at ved første behandling sidste år af undervisningsministerens tidligere forslag var den eneste betænkelighed, det radikale venstre ifølge den daværende ordfører, fru Lone Dybkjær, havde ved at lave den helt frie adgang, om man nu også i tilstrækkelig grad imødekom restgrupperne. Det var det, der faktisk skulle forhandles om.

Senere ved vi udmærket, at det radikale venstre fremsatte et kompromisforslag, der lå mellem de borgerliges og regeringens standpunkter, men det, undervisningsministeren i sin iver efter at imødekomme den borgerlige fløj nu lægger frem, er altså et forslag, som fuldt ud imødekommer de borgerlige ønsker. Det sker på trods af, at lærerne i folkeskolen, lærerne i gymnasieskolen, eleverne, alle, som har den vitale interesse i denne lov, klart har udtalt sig for den frie adgang til gymnasiet, som også var en rigtig linje. Det sker på trods af, at alle partier her i tinget taler om, at de vil bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden, at der her var en rimelig mulighed for beskedent, men i hvert fald at give 1.000 elever mulighed for i denne krisesituation at opnå en rimelig uddannelse, som de også kunne bruge senere hen i livet. Alt dette tilsidesætter man nu. De kriterier, som her opstilles, var måske ikke andet, end hvad man kunne forvente. Der er jo, som hr. Camre så rigtigt bemærkede, ikke bare et enkelt, men 5 nåleøjer, som eleverne nu skal igennem for

at få adgang til det forjættede land i gymnasiet. Det er altså det, der er blevet tilbage af det socialdemokratiske forslag.

Det vil nok gå sådan, som når man ellers laver forlig om den slags ting her i folketinget, at det, der kommer ud af det, er en cementering af det nuværende system. Det, der var visionerne, at nu skulle vi have et nyt og et samlet uddannelsessystem, går fløjten, og på det grundlag kan vi ikke medvirke.

Svend Haugaard (RV):

Der har været vældig megen debat om adgangen til gymnasierne. Det har der været både her i salen og i undervisningsudvalget, og det har der været i andre udvalg, så jeg mener ikke, der er grund til at uddybe det ret meget mere. Men det er da klart, at adgangen til gymnasiet skal ske ud fra de forudsætninger, der er i den gældende folkeskolelov og i den gældende gymnasielev.

I første samling fremsatte det radikale venstre et forslag, hvorefter der skulle være adgang til gymnasiet efter skolens indstilling, når i øvrigt eleven havde fulgt grundskolen til og med 9. klasse samt bestået den skriftlige prøve i dansk, regning, matematik + et ekstra fag og fulgt undervisningen i tysk.

Vi lægger stor vægt på indstillingen fra den skole, der kender eleven godt fra det daglige arbejde, så hvis skolen indstiller, er der adgang, og ellers er der mulighed for en prøve.

Ministerens forslag ligger meget nær på det forslag, der blev fremsat fra det radikale venstre i forrige samling, og det er vi naturligvis særdeles tilfredse med. Der er ikke stor forskel på det, vi foreslog, og det, der er i forslaget her, hvor der er sket en opdeling, så det af os foreslåede ene fag fordeles med mundtlig prøve i engelsk-tysk for sproglig linje og fysik-kemi for matematisk.

Vi er særdeles tilfredse med, at ministerens forslag ligger så nær på det, vi fremsatte, og vi skal gøre vort til, at det bliver hurtigt vedtaget. Vi håber, at dette forslag kan få lige så bred en tilslutning, som folkeskoleloven fik.

Chr. Christensen (KrF):

Det fremsatte lovforslag er i forhold til ministerens forslag fra november 1976 med hen syn til § 14 om optagelsesbetingelserne en tilnærmelse til de synspunkter, vi har i kristeligt folkeparti, og som er kommet til udtryk i det

[Chr. Christensen.]

lovforslag, vi sammen med andre partier her i salen har fremsat, og som har været til første behandling.

Nu må de to forslag, der ligger i undervisningsudvalget, når dette forslag er sendt over, behandles side om side. Undervisningsudvalget vedtog, at man ikke ville behandle 4 parti forslaget, før dette forslag fremkom. Derfor må disse to forslag nu side om side behandles, og så må vi se, om vi i fælleskab kan finde frem til et fornuftigt resultat.

Men jeg må sige, at der er noget, der forbavser mig uhyre meget, og det er hr. Bertel Haarders udtalelser. Da forslaget endnu ikke er behandlet i udvalget, går jeg ud fra, at de 4 partier, der har fremsat forslaget, stadig væk står bag forslaget. Vi er i al fald ikke orienteret ad anden vej. Min bekymring drejer sig om hr. Bertel Haarders udtalelser om, at da man ikke kan få flertal for 4 parti forslaget, synes dette at være et forslag, der er brugbart. Skal vi opfatte det på den måde, at venstre nu har accepteret ministerens forslag og er trådt fra 4 parti forslaget? Det er afgørende at få det at vide, når forslaget skal behandles i undervisningsudvalget.

Fru Ebba Strange gav udtryk for bekymring og havde et par venlige ord også til mig i den anledning. Jeg vil gerne sige, at vores bekymring går på, at vi skal få et gymnasieforslag, der vil forringe undervisningen i gymnasiet, for det ønsker vi ikke at deltage i. Efter accept tilsyneladende fra venstres side og svaret heroppefra om, at det er den måde, liberale stemmer arbejder på, kunne man frygte, at venstres stemmer skal bruges til en forringelse af gymnasieloven. Derfor vil vi gerne have et ganske klart svar fra hr. Bertel Haarder på, om venstre stadig væk står bag 4 parti forslaget, eller man skal regne med under behandlingen i undervisningsudvalget, at der kun er 3 partier tilbage.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Hvis der overhovedet er mulighed for at skabe flertal for 5 parti forslaget, er det det, der skal gennemføres.

Alfred Hansen (DR):

Hvis socialdemokratiets tidligere tanker om fri adgang til gymnasiet var blevet vedtaget her i tinget, kunne det have medført en niveau-

sænkning i gymnasiet, og noget sådant kan vi ikke acceptere fra retsforbundets side. Hvis der ikke havde fundet en niveausænkning sted, ville der være blevet fri adgang bagud af gymnasiet, og det kan vi heller ikke acceptere fra retsforbundets side. Det kan vi ikke ud fra menneskelige betragtninger, ud fra betragtninger, der går på, at man ikke skal foregøgle eleverne, at de kan klare den og den uddannelse, hvis det viser sig, at de ikke kan det. De må have klar besked på, om de har en rimelig chance for at fuldføre den påtænkte eksamen, den påtænkte uddannelse, på normal tid. Her mener vi, det må være en væsentlig faktor, at skolen kommer ind som en nødvendig oplysning over for forældrene og over for eleverne.

Vi må nok slå fast, at ingen kender elevernes muligheder bedre end den skole, der skal aflevere dem. Derfor vil vi lægge vægt på, at man i dette lovforslag får indføjret de 3 muligheder for at karakterisere elevernes egnethed, og vi har hidtil befundet os godt med de 3 muligheder, der har været indtil nu, nemlig betegnelsen egnet, betegnelsen måske egnet eller betegnelsen ikke egnet. Hvis den samlede lærerstab på en skole ønsker at udtale om en elev, at eleven er egnet til optagelse i gymnasiet, er det helt naturligt, at eleven kommer ind uden videre. Hvis eleverne får betegnelsen måske egnet, vil det være naturligt, at en del forældre prøver at sende deres børn til optagelsesprøve på gymnasiet, og det finder vi er rigtigt. Jeg tvivler på, at ret mange forældre – og ret mange elever – vil ønske, at eleverne skal til optagelsesprøve, hvis de har fået prædikatet ikke egnet i den afleverende skole. Det finder vi er ganske udmærkede muligheder for at betegne elevernes egnethed, og vi finder dem nødvendige i det samarbejde hjem, skole, lærere og elever, som vi vistnok alle i tinget ønsker, og som er grundlaget for, at vi kan have en funktionsdygtig folkeskole.

Jeg er glad for, at ministeren har haft så megen fingerspidsfornemmelse, situationsfornemmelse, at hun tilstrækkelig tidligt har erfaret, at planerne om fri adgang til gymnasiet ikke havde mulighed for at blive vedtaget i dette ting. Jeg hilser med tilfredshed, at dette lovforslag nu ligger på folketingets bord, og vi vil fra retsforbundets side se med meget venlige øjne på dette forslag. Men som sagt vil vi sætte de 3 kriterier for at bedømme eleverne højt, og vi ser dem gerne indføjret i lovforslaget. Vi vil gerne vide, at det står i loven, så det

[Alfred Hansen.]

ikke er overladt til ministeren fremover at tage stilling til, hvilke kriterier man skal udpege eleverne efter.

Steen Folke (VS):

Løbet er reelt kørt, og jeg skal ikke gøre meget for at forlænge debatten. I hovedsagen kan jeg nøjes med at henvise til det, jeg har udtalt ved behandlingen af de tidligere forslag dels fra regeringens side, dels fra forskellige borgerlige partier. Der har jeg gjort rede for VS' principielle synspunkter og vores holdninger til de pågældende forslag. Heraf fremgår det, at vi uanset kritik på nogle detailpunkter i hovedsagen kunne tilslutte os regeringens daværende forslag, selv om det blev markedsført under den lidt misvisende betegnelse »fri adgang til gymnasiet«. Der ligger heri, at vi ikke på nogen måde ser positivt på det kompromisforslag, som er kommet ud af disse gentagne behandlinger med mellemliggende forhandlinger. Vi vil ikke medvirke til at gennemføre dette lovforslag.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal takke for de positive bemærkninger, der er fremsat om det foreliggende forslag. Jeg vil godt helt generelt sige – og det er først og fremmest henvendt til fru Gerda Møller – at det hjælper ikke noget i dette ting at kunne samle et antal mandater, hvis det ikke er et flertal. Det er klart, at fru Gerda Møller kan mene, at det forslag, som fru Gerda Møller har talt for på vegne af andre partier, er det bedste, lige så vel som socialdemokratiet må mene, at det forslag, vi tidligere har fremsat, er det bedste. Men hvis ikke man er villig til at tage nogle skridt imod hinanden, bliver der selvsagt ikke noget flertal i dette folketing. Derfor har jeg været meget glad for de bemærkninger, der er faldet først og fremmest fra hr. Bertel Haarder og fra hr. Ingolf Knudsen, fordi begge ordførere har erklæret, at de synes, det var vigtigt at komme videre med en sag, som ellers har været fuldstændig fastfrosset, og som fortsat vil være fastfrosset, hvis fru Gerda Møller opretholder det standpunkt, som fru Gerda Møller her gav udtryk for.

I øvrigt vil jeg gerne sige til hr. Bertel Haarder, at jeg synes, vi skal kigge nærmere på spørgsmålet om oprykningen til 2. g i udvalget, og at jeg er enig i nødvendigheden af en grun-

dig orientering om forskellige uddannelsesmuligheder.

Til fru Ebba Strange kun den enkelte bemærkning, at jeg er enig i, at vi her i folketinget burde have kunnet samles om et forslag, der viste den fornødne tillid til elever, forældre og skole. Det har desværre vist sig, at vi ikke kan det på trods af den opbakning, det har haft fra organisationerne, og derfor er det forslag, vi i dag diskuterer, et forsøg på at nå frem til en løsning.

Hr. Freddy Madsen så endnu en gang en enorm imødekommelse af hele den borgerlige fløj her i folketinget og overhørte ganske bemærkningerne fra fremskridtspartiet, fra fru Gerda Møller og fra andre partier. Det skal jeg lade hr. Freddy Madsen om. Jeg tror, at han foretrækker at overhøre det, for ellers kommer mønsteret ikke til at passe.

Så gentog hr. Freddy Madsen i øvrigt, at der efter valget her i folketinget skulle være skabt flertal for noget andet end det lovforslag, der ligger her. Jeg gad vidst, hvor det flertal skulle komme fra. Mig bekendt har det radikale venstre aldrig erklæret sig som tilhænger af den fri adgang, og derfor forstår jeg ikke, hvorfra hr. Freddy Madsen får det flertal, han har talt om.

Jeg vil også gerne takke hr. Alfred Hansen for de positive bemærkninger om lovforslaget og sige, at jeg er enig i, at vi skal arbejde ud fra de begreber, vi har kendt i den tidligere lov, nemlig »egnet«, »måske egnet« og »ikke egnet«, og det er da muligt, at det kan understreges stærkere, end det er blevet i det lovforslag, der her er fremsat.

Gerda Møller (KF):

Jeg føler bare trang til at sige til ministeren, at når nu ministeren står her på denne talerstol og erklærer, at der ikke er flertal for vores forslag, selv om der er et meget stort mandattal bag det, så kan ministeren kun regne med at få flertal for sit forslag, fordi hun tæller kommunisterne og VS med, men det var jo to partier, der ikke stemte for folkeskoleloven, og det vil sige, at i det her stykke vil ministeren altså gerne tælle dem med, her kan hun ikke tage hensyn til vores standpunkt.

Chr. Christensen (KrF):

Kristeligt folkeparti er parat til realistisk at drøfte forslagene til en ny gymnasielov, og på den baggrund må det også være korrekt at

[Chr. Christensen.]

bede om venstres og centrum-demokraternes stilling. Under behandlingen i udvalget, som jeg nævnte før, blev ikke, som jeg sagde, 4 parti forslaget, men 5 parti forslaget stillet i bero, indtil dette forslag nåede frem, sådan at de to forslag kunne forhandles i fællesskab. Derfor er det afgørende for os at vide, da vi ikke på forhånd er orienteret om en ændret stilling fra de to partiers side, om man nu i udvalget går ind i udvalgsarbejdet med accept af ministerens forslag, sådan at der kun er 3 partier tilbage om det oprindelige forslag.

Freddy Madsen (DKP):

Jeg har også noteret mig, at ved denne lejlighed gik det ikke ligesom forleden, at man kunne få fremskridtspartiet og de konservative med, men venstre tæller jo også noget i den henseende, når man tager i betragtning, at de er medforslagsstillere til det forslag, som de øvrige partier har fremsat, de partier, som i øvrigt har opretholdt modstanden imod det, der var ministerens oprindelige forslag.

Så vil jeg gerne sige, at jeg kan heller ikke på forhånd tilsige undervisningsministeren, at der vil være et flertal for hendes forslag her i tinget, men det er klart, at forudsætningen for at prøve at mobilisere et sådant flertal, og det vil jo i realiteten sige eventuelt også at forsøge at lægge et vist pres på de vaklende radikale, hvad der vel nok skulle være nogen mulighed for, går jo fløjten i det øjeblik, man overhaler det radikale venstre højre om og tilbyder noget, som venstre, som det her åbent er sagt, kan acceptere. Det er klart, at på den måde kan man ikke opnå resultater, og det er lige så klart, at det allerede er signaleret her fra en række af de borgerlige partier, at nu har man fået dette i hus, og så går trykket videre. Nu skal vi videre i udvalget, og så må vi se, hvad der kommer ud af det. Der er givet køb et langt stykke hen ad vejen, og det havde ikke været nødvendigt, hvis man havde stået på de standpunkter, man oprindeligt havde.

Bertel Haarder (V):

Det er fuldstændig rigtigt, at der ikke er flertal for noget som helst i denne sag, og det er derfor, vi går ind i udvalgsarbejdet i den hensigt at finde en løsning, der ligger et sted imellem regeringens og de 5 partiers forslag. Så siger fru Gerda Møller, at der ikke er taget

hensyn til de 5 partiers forslag i det nye udspil, regeringen er kommet med. Prøv lige at sammenligne og se, hvor lidt der mangler.

Ingolf Knudsen (CD):

En af de ting, jeg lærte, da jeg gik i skole, var at tælle, og jeg har nu talt mandater og fundet ud af, at der ikke er flertal for det af de 5 partier fremsatte forslag. Der var altså heller ikke flertal for det, ministeren ønskede i første omgang. Det er, ligesom vi i denne debat glemmer, at ministeren også har givet sig og også er kommet os andre i møde. Da vi nu står i en situation, hvor det er vigtigt, at vi får gennemført reglerne for optagelse i gymnasiet af hensyn til eleverne, kan det ikke nytte noget, at vi låser os fast i to blokke, så kommer vi ikke ud af stedet.

Ebba Strange (SF):

Mine bemærkninger er til hr. Alfred Hansen, og så kan jeg lige sige i den forbindelse, at vi også fra SFs side en gang imellem har snakket om et nyt flertal her i folketinget; i modsætning til hr. Freddy Madsen er jeg nok mere i tvivl om, hvorvidt dette flertal er at finde for socialdemokratiets oprindelige forslag, men jeg har alligevel lyst til at sige til hr. Alfred Hansen, at vi skal passe på med ordene i dette hus. Hr. Alfred Hansen sagde, at han var bange for en fri adgang, for det gav niveau-sænkning. Der er ingen her, der har talt om fri adgang. Jeg refererede til det oprindelige socialdemokratiske forslag. Jeg talte om tillid til forældre, elever og lærere. Det er noget andet end fri adgang.

Og så brugte hr. Alfred Hansen ordene at foregøgle, at eleverne kan klare en uddannelse, hvis de ikke kan. Hvem tror hr. Alfred Hansen er interesseret i at foregøgle børn noget? Tror hr. Alfred Hansen, at jeg er interesseret i det? At forældrene er interesseret i det? At lærerne er interesseret i det? Hvem er det, han nærer den dybe mistillid til? Og så slutter hr. Alfred Hansen af med at sige, at hvis vi så endda bare havde det gamle prædikat med egnet, måske egnet og ikke egnet, så var han godt tilfreds. Men hvad var det andet, end at skolerne udtalte sig om, hvad de formodede om de elever, som de måtte kende? Vi skal altså passe på med ordene i dette hus.

Hr. Chr. Christensen var også inde på, at han var bange for, at man skulle forringe undervisningen i gymnasiet. Vi har adskillige ud-

[Ebba Strange.]

talelser fra gymnasielærere plus udtalelser fra Gymnasielærernes Landsforening om, at de har tillid til, at forældre, lærere og elever i fællesskab kan foretage dette skøn, for det kan aldrig blive andet end et skøn. Hr. Chr. Christensen tror, at et 7-tal eller et 8-tal eller et andet tilfældigt tal, som en eller anden elev tilfældigt får ved en eller anden prøve, siger mere end det årelange kendskab, som forældre og lærere har til eleverne og eleverne har til sig selv, hvis de har gået i en ordentlig skole. Jeg begriber ikke, at man kan have en sådan tillid til karaktertal, når man har så ringe tillid til mennesker.

Alfred Hansen (DR):

Det er mit absolutte indtryk, at de planer, undervisningsministeren havde tidligere med hensyn til adgang til gymnasiet, gik ud på en fri adgang, hvor forældrene havde mulighed for selv at bestemme, om deres børn måtte komme i gymnasiet eller ej, naturligvis efter samråd med skolen, men det var hos forældrene, den sidste beslutning var lagt.

Og så skal jeg forsøge at skære det krystalklart ud i pap for fru Ebba Strange, nemlig: hvad ville der ske, fru Ebba Strange, hvis samtlige 100 pct. af eleverne efter 9. klasse sagde: vi vil gerne i gymnasiet og have en studentereksamen? Mon så ikke fru Ebba Strange er enig med mig i, at det enten ville betyde, hvis alle skulle kunne klare det på normal tid, at niveauet ville blive sænket, eller, hvis ikke en niveausænkning ville finde sted, at mange elever så efter første eller andet år i gymnasiet måtte erkende, at det var noget, de ikke kunne klare? Dette ønsker vi ikke, og det er det, jeg mener med, at man vil foregøgle eleverne, at de kan klare noget, som det viser sig at de ikke kan klare. Man skal ikke stille dem en eksamen og en uddannelse i udsigt, som de ikke har mulighed for at klare. Det er forbryderisk over for børnene.

(Kort bemærkning).

Gerda Møller (KF):

Jeg har to korte bemærkninger.

Den ene er til hr. Bertel Haarder, som siger, at ministerens forslag er en imødekommenhed over for de 5 partier. Det kan jeg ikke anerkende, for 5 parti forslaget hviler jo på niveaudeling, mens ministerens forslag ikke bryder med det udelte princip, og det er baggrunden

232 Ft

for, at jeg ikke kan se, at det er nogen som helst imødekommenhed.

Hr. Ingolf Knudsen siger også noget i retning af, at det er en imødekommenhed, og at der ikke er flertal for vores forslag, og så kan man lige så godt gå ind på ministerens. Men jeg har aldrig nogen sinde hørt, at man kommer nogen vegne i en forhandling, hvis man låser sig fast, før forhandlingerne overhovedet begynder. Nu viser det sig jo efter de indlæg, der er kommet fra bl. a. hr. Freddy Madsen, at det ikke engang er sikkert, at ministeren får flertal, så vi kunne altså opnå meget ved i forhandlingerne at stå på vores forslag. Det er jo helt umuligt at forhandle på denne måde.

(Kort bemærkning).

Chr. Christensen (KrF):

Jeg har noteret mig, at jeg ikke fik svar hverken fra venstre eller centrum-demokraterne. Jeg må igen sige, at der foreligger den situation, at 5 partier har indleveret et forslag, det er ikke behandlet, man har ikke orienteret de 3 andre partier på forhånd om en ændret stillingtagen. Derfor må vi bede om at få svar her i salen, da det er her i salen, man har meddelt den ændrede situation. Vi kan ikke gå til udvalgsbehandling, uden at vi er klar over, om der er 5 partier bag 5 parti forslaget eller kun 3.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg mener at vide, at hr. Alfred Hansen er skolelærer, men jeg ved ikke, om hr. Alfred Hansen nogen sinde har haft en 9. klasse. Hvis han kender en hel 9. klasse, så må de ting, han siger, være grebet ud af luften. Jeg har aldrig mødt en 9. klasse, hvor de alle sammen ønskede at komme i gymnasiet, hvor alle forældrene ønskede det, og hvor alle lærerne anbefalede det.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Det er kedeligt, at fru Gerda Møller ikke hører vores svar. Jeg har bemærket, at der ikke er flertal for noget som helst, og det understregede hr. Freddy Madsens bemærkning. Det er derfor, vi skal finde hinanden. Hr. Chr. Christensen siger, at 5 parti forslaget slet ikke er behandlet. Det er jo et ældgammelt forslag, der blev behandlet hele sidste vinter sammen med de andre forslag. Vi har behandlet disse for-

[Bertel Haarder.]

slag op ad vægge og ned ad stolper. Vi kender dem ud og ind og kender partiernes stilling. Det er derfor, der på et tidspunkt skal skæres igennem, og det synes jeg vi skal gøre så hurtigt som muligt her, hvor det har vist sig ved første behandling, at der heller ikke i dette folketing var et flertal for 5 parti forslaget.

(Kort bemærkning).

Alfred Hansen (DR):

Nu er det jo ikke noget Oxfordmøde, så de store bekendelser skal jeg ikke komme med, men jeg skal gerne oplyse, at de fleste af de 16 år, jeg har undervist i den danske folkeskole, har jeg undervist elever efter 7. klasse. Jeg har fulgt mine elever ganske nøje, hvordan det er gået dem i gymnasierne og andre steder, hvor de er kommet hen og har fået en uddannelse, så jeg mener at kunne tale med nogen vægt. Men det er ikke begrundelsen alene. Jeg har følt det på min krop, og jeg har fulgt disse problemer.

Må jeg så lige til slut sige, at jeg føler, der er yderligere begrundelse for, at vi skal støtte dette forslag, når SF er skeptisk. Det er blot en yderligere konstatering af, at det nok er her, vi skal lægge os fast. Jeg synes, det er lykkeligt for skolebørnene, at vi får vedtaget et lovforslag, hvorefter den fri adgang til gymnasiet er taget af bordet, og det er lykkeligt for socialdemokratiet. Det er også prisværdigt, at undervisningsministeren fandt sit ståsted netop her.

(Kort bemærkning).

Chr. Christensen (KrF):

Jeg skal bare sige til hr. Bertel Haarder, for at der ikke skal være nogen misforståelse: vel har forslaget været debatteret i lang tid i sidste samling, men der er et nyt folketing, og det, jeg hentydede til, var, at forslaget er henlagt i undervisningsudvalget i nuværende samling for at afvente det forslag, der nu kommer her. Derfor er forslaget ikke behandlet i undervisningsudvalget. Jeg må konstatere, fordi svaret er givet heroppefra, at der ikke længere er 5 partier bag forslaget, og vi må tage ad notam, at der kun er 3.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal ikke sige noget til fru Gerda Møllers regnestykke her i sidste omgang, det har flere andre været inde på.

Til hr. Freddy Madsen blot den enkelte ting,

at det flertal, hr. Freddy Madsen måske mente han kunne ane, har jeg ikke kunnet få øje på.

Så vil jeg gerne først og fremmest til fru Gerda Møller, som i debatten bl. a. med hr. Ingolf Knudsen og hr. Bertel Haarder var inde på, at der ikke var nogen imødekommenhed fra regeringens side over for de synspunkter, de 5 partier har lagt frem, sige, at det må jeg nok sige. Der er tale om, at regeringen tidligere har fremlagt et forslag, der gik ud på, at det var forældrene, der havde afgørelsen af, om eleverne skulle i gymnasiet. Der er nu fremlagt et forslag, der bygger på, at det er skolen, der har afgørelsen, at skolen oven i købet skal rette sig efter resultatet af en række prøver. Hvis ikke det er en imødekommelse af nogle af de punkter, som de 5 partier har været inde på, så ved jeg ikke, hvad en imødekommelse er.

Derimod har det ganske manglet på blot en antydning af imødekommelse fra fru Gerda Møllers side. Fru Gerda Møller står stejlt på det forslag, der ikke har kunnet skaffes flertal for. Det skal fru Gerda Møller have lov til, men det er svært at se, at det skulle være at foretrække i et folketing, hvor vi skal have fundet en løsning på disse problemer. Derfor vil jeg gerne endnu en gang takke de partier, der alligevel har syntes, at dette var værd at bruge for at nå et resultat her i folketinget, og så blot sige, at 5 parti forslaget selvfølgelig er behandlet her i folketinget ved en førstebehandling, og at det ikke var svært at se, at der ikke var et flertal for det.

Jeg håber, at kristeligt folkeparti, som har brugt det meste af sin taletid her i dag på at polemisere mod venstre, også vil gå ind i et sagligt udvalgsarbejde omkring regeringens forslag.

(Kort bemærkning).

Gerda Møller (KF):

Ja, den skal også blive kort. Jeg forstår slet ikke ministeren. Når man har fremsat et lovforslag selv, kan det vel ikke være meningen, at man, før det overhovedet kommer til udvalgsbehandling, og det har det jo ikke været endnu, skal give indrømmelser her fra talerstolen. Man må vel have lov at stå på sit eget forslag, indtil man ser i udvalget, om det kan gennemføres.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Hvis regeringen havde indtaget samme stil-

[Undervisningsministeren.]

ling, havde vi stået præcis dér, hvor vi har stået 2-3 gange før. Det nytter ingenting.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om statsgymnasiers overførelse til amtskommunerne [af Brøndlund Nielsen m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 20. Fremsat 18/3 77).

Forslaget sattes til forhandling.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Forslaget er bortset fra den foreslåede overgangsdato identisk med et forslag, der var til første behandling her i tinget den 10. november 1976.

Ved forslagens første behandling dengang afviste jeg på regeringens vegne forslaget, og det vil jeg gøre endnu en gang.

Camre (S):

Det foreliggende forslag fra venstre tilsigter jo, at statsgymnasierne skal overgå til amtskommunal regie fra den 1. januar 1978. Vi har ikke kunnet finde pædagogiske, økonomiske eller administrative grunde til at lade dette forslag nyde fremme. Tværtimod vil jeg sige, at vi finder, at der på de tre nævnte områder er direkte negative virkninger af forslaget, og på den baggrund skal jeg på socialdemokratiets vegne afvise forslaget.

Ole Hovmand (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke gå ind for, at de eksisterende statsgymnasier overgår til amterne. Vi mener, at nærdemokrati og de deraf følgende fordele er ganske illusoriske, når det drejer sig om gymnasier.

Angående byrdefordelingen gør det ingen forskel, om det er amterne eller staten, der direkte har gymnasierne underlagt sig. Det mest naturlige ville være, at udgifterne fordeltes ensartet over statsbudgettet, og skal amterne drive skolerne, skal der oprettes dette overflødige organ, der hedder amtskommunal drift, som alligevel er en administrativ klods om benet på staten.

At den lokale drift af gymnasierne skulle give besparelser, har vi ingen tillid til, da hele driften og dens udgifter er lovbestemte og lønforhandlet.

Vi vil altså ikke i fremskridtspartiet være med til at give amterne dette arbejdsområde, som siden hen vil kunne være med i begrundelserne for, at vi ikke kan komme af med hele det overflødige organ, der hedder amtskommunerne.

Gerda Møller (KF):

Alle gode gange er tre, men det ændrer ikke sådan lige med det samme i hvert fald det konservative folkepartis stilling, som først og fremmest er taget af pædagogiske hensyn. Nu står vi altså i en situation, hvor vi nærmest støtter regeringen.

Godtnok skal det pædagogiske tilsyn, som det siges ifølge forslagsstillerne, ligge i gymnasiedirektoratet, og det skulle så borge for ensartetheden, men jeg har hæftet mig ved et afsnit i et notat, som jeg har fået tilsendt, et notat af september 1976 fra Amtsrådsforeningen vedrørende statsgymnasiers overgang til amtskommunerne, og dér lyder en af passage:

»Udvalget foreslår, at der snarest foretages en nærmere gennemgang og undersøgelse af det centrale pædagogiske tilsyn med skolerne med henblik på afgrænsning af tilsynets virksomhed og funktion samt på den mest hensigtsmæssige tilrettelæggelse af dette.«

Jeg har bedt undervisningsministeren oplyse, hvori den omtalte begrænsning mere præcis tænkes at skulle bestå. På grund af valget er spørgsmålet bortfaldet, men jeg stiller det igen, så snart udvalgsarbejdet kommer i gang, og så vil jeg afvente svaret med interesse, for efter det spørgsmål kunne det se ud, som om man alligevel har i tankerne, hvis det skal gå over til amtet, at det centrale pædagogiske tilsyn skal indskrænkes, og det vil vi ikke være med til. Det er for os noget meget afgørende, at der